

והאמרים שנטמאו משקדשו בכלי אין להם פדיון למשמע מקדש לא קרבו (א) הצעורכו לכלי חול איירי וכן היה מקריב מנחת העומר ונטמאת צידו לאמר לו הבא אחרת תחמיה כהכי מוקמינן לה מיהו אכתי קשה לפי דאי מעיקרא ס"ד דלענין פדיון קצעי אס כן לא

היה ליה למימר לכתחלה ליקרב מיבעיא לי אלא ליקרב מיבעיא לי ומדקאמר לכתחלה ליקרב מיבעיא לי משמע דמעיקרא נמי הוה ידע דליקרב קמיבעיא ליה אלא דמיבעיא ליה צדיעצד ועוד הקשה ה"ר פטר לפרש"י (א) שהשיב ר"י לדוקא משום דזרקוהו פסולין אחרי שקבלו פסולין אבל קבלו פסולין וזרקוהו כשרים יעלו (א) תחילה ליקרב איברים דכלי שרת מקדשין לכתחלה ליקרב דצהדיא אמרינן צ"ק דמנחות (דף טז.) והא בעי מנייה ריש לקיש מרבי יוחנן כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחלה ליקרב וא"ל אין מקדשין ומשני אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל ש"מ דאין מקדשין ליקרב פשיטא ליה הילכך נראה פר"מ שפירש דמעיקרא ס"ד דר' יוחנן דקבעי מיניה אס העלה פסולין לגבי מזבח בכלי שרת ומפסיק הכלי שרת וקמיבעיא ליה נהי דאין לומר דלא ירדו מטעם דאזיר מזבח כמזבח דמי שהרי תחמיה הכלי מפסיק מיהו כלי שרת שמה ממון קדושתו לא הוי תחילה והוי כאלו הפסולים ע"ג המזבח ממש דלא ירדו או הויא תחילה וירדו אמר ליה גמיתיה כשם שהמזבח כו' לענין דאס עלו לא ירדו כן הכלים מקדשין לענין זה (א) (מכאן ואילן לשון ר"ת) א"ל לכתחלה ליקרב קמיבעיא לי דקבר ריש לקיש דאיכא

שקיבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקיבלו פסולין וזרקו פסולין לא שקיבלו פסולין א"ל שזרקו פסולין (א) אויר מזבח כמזבח דמי או לא ת"ש כשם שהמזבח מקדש כן כבש מקדש ואי אמרת אויר מזבח לאו כמזבח דמי אויר כבש נמי לאו ככבש דמי היכי מסיק ליה מכבש למזבח הוה ליה ירוד דנגד ליה והא אויר יש בין כבש למזבח רובו לכבש ככבש רובו למזבח כמזבח תיפשומו מהא הא דבעי רמי בר חמא יש חיבור (א) לעולין או לא תיפשומו דיש חיבור (א) הא לא קשיא תיפשומו מתקוף לה רבא בר רב חנן ואי אמרת אויר מזבח כמזבח דמי (א) עולת העוף דפסלה במחשבה היכי משכחת לה הא קלמה מזבח מתקוף לה רב שימי בר אשי אלמה לא משכחת לה כגון דאמר הריני מולקה על מנת להורידה למחר ולהעלותה ולהקטירה הניחא לרבא דאמר לינה מועלת בראש המזבח אלא לרבה דאמר אין לינה מועלת בראש המזבח ליחא למחשבתו לרבה נמי משכחת לה כגון דאמר הריני מולקה על מנת להורידה קודם עמוד השחר ולהעלותה לאחר עמוד השחר להך גיסא מיהא תיפשומו דאויר מזבח כמזבח דמי דאי ס"ד אויר מזבח לאו כמזבח דמי תחמיה

שקיבלו פסולין. והדר זרקו פסולין ולמה לי זרקו מקבלה איפסלה לה אי לאו לאשמעינן טעמא דזרקו פסולין הוא דהוה איברים בתורת אס עלו לא ירדו ולכתחלה לא יעלו (א) דתפסל צבר צוריקת פסולין הא זרקו כשרין לכתחלה נמי יעלו האיברים דזריקה מעליה הוא ואע"ג דקיבלו פסולין משום (א) דקדשה כלי שרת לזרוק לכתחלה: אי נמי שזרקו פסולין. ומשום היא גופא אינטרין לאשמעינן אס עלו איברים לא ירדו ואף על פי שפסלו צוריקה: אויר המזבח. אס תלה איברים פסולים צאזיר ראש המזבח כמזבח דמי ולא ירדו: או לאו. כמזבח דמי וירדו: היכי מסיק לה מכבש למזבח. הא כי מנגה ליה צאזיר הכבש הוה ליה ירוד וטמן כן אס ירדו לא יעלו: ומשני דנגד ליה. גורמן עד המזבח ואינו מגביהן: ופרכינן אויר יש בין כבש למזבח. כדאמרן בפסק קדשי קדשים (נעיל דף סג.) וכי מטי כנגד אופו אויר הוה ליה ירוד: ומשני דרובו לכבש ככבש בר. מה שנגד (א) אויר שדינן ליה צתר רוצה אס רוצה האכר ככש שדינן ליה צתר ככש ואל (א) רוצן כמזבח שדינן ליה צתר מזבח: יש חיבור בעולין. דלא משכינן להו כמאן דמיפרת ואולינן בהו צתר רוצה או אין חיבור: (א) תפשומו דיש חיבור. דאי אין חיבור קמא קמא דמטא כנגד אויר איפסיל ליה ובכריתות (דף יז.) גרסינן ליה בלישגא אחרניא תיפשומו דבעי רמי צר ממא הלכו צאזירים אחר הרוב או לא הלכו: עולת העוף. שמליקתה צראש המזבח: היכי משכחת לה. דפסל צה מחשבה חוץ לזמנה הא קלמיה אויר המזבח דאי נמי אמרינן לינה

האמרים שנטמאו משקדשו בכלי אין להם פדיון למשמע מקדש לא קרבו (א) הצעורכו לכלי חול איירי וכן היה מקריב מנחת העומר ונטמאת צידו לאמר לו הבא אחרת תחמיה כהכי מוקמינן לה מיהו אכתי קשה לפי דאי מעיקרא ס"ד דלענין פדיון קצעי אס כן לא היה ליה למימר לכתחלה ליקרב מיבעיא לי אלא ליקרב מיבעיא לי ומדקאמר לכתחלה ליקרב מיבעיא לי משמע דמעיקרא נמי הוה ידע דליקרב קמיבעיא ליה אלא דמיבעיא ליה צדיעצד ועוד הקשה ה"ר פטר לפרש"י (א) שהשיב ר"י לדוקא משום דזרקוהו פסולין אחרי שקבלו פסולין אבל קבלו פסולין וזרקוהו כשרים יעלו (א) תחילה ליקרב איברים דכלי שרת מקדשין לכתחלה ליקרב דצהדיא אמרינן צ"ק דמנחות (דף טז.) והא בעי מנייה ריש לקיש מרבי יוחנן כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחלה ליקרב וא"ל אין מקדשין ומשני אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל ש"מ דאין מקדשין ליקרב פשיטא ליה הילכך נראה פר"מ שפירש דמעיקרא ס"ד דר' יוחנן דקבעי מיניה אס העלה פסולין לגבי מזבח בכלי שרת ומפסיק הכלי שרת וקמיבעיא ליה נהי דאין לומר דלא ירדו מטעם דאזיר מזבח כמזבח דמי שהרי תחמיה הכלי מפסיק מיהו כלי שרת שמה ממון קדושתו לא הוי תחילה והוי כאלו הפסולים ע"ג המזבח ממש דלא ירדו או הויא תחילה וירדו אמר ליה גמיתיה כשם שהמזבח כו' לענין דאס עלו לא ירדו כן הכלים מקדשין לענין זה (א) (מכאן ואילן לשון ר"ת) א"ל לכתחלה ליקרב קמיבעיא לי דקבר ריש לקיש דאיכא לאוקומה מחני דקמי (א) להך כלים מקדשים שאם עלו בכלי ע"ג המזבח לא ירד דאין כהן לא קדושת המזבח ולא קדושת אויר הואיל והאם בכלי קצעי שאם לא העלה הקמזין הפסולין בכלי אלא קדשו בכלי מהו שיעלו לכתחלה דכי היכי דמזבח מקדש מה שנגע בו ולא ירדו כן כלי מקדש מה שנגע בו ולא ירדו או לא א"כ העלה אמר ליה גמיתיה שקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין וזרקו פסולין כלימר שקבלו פסולין וזרקו צדיעצד הא אס לא זרקוהו לכתחלה לא זרוק דהכי מיפרשא מחני הן והיואל כו' שזרקו את הדם צדיעצד לא ירד הא אס לא זרקוהו לא יעלה והא דקאמר וזרקו פסולין פי' דמחני [כך] הוא ואינו אלא מסיים לשון המשנה ולא (א) מפסולא קדייק מדע שלא היה לו לומר רק לא שקבלו אי נמי זרקו אלמא דריש לקיש דדמי ליה בפסולין (א) מוקי לה והיינו דאמר צ"ק דמנחות (ג"ז סג) והא בעי מיניה ריש לקיש (ב') מר' יוחנן כלי שרת מהו שיקדשו פסולין [כו'] ואמר ליה אין מקדשין (א) עד לא קבלו פסולין ואי נמי זרקו פסולין כלימר שקבלו פסולין אס עלה הבשר לא ירד והדם יעלה וזרקו דכלי שרת מקדשין לכתחלה ליקרב אי נמי אס זרקו פסולין הבשר אס עלה לא ירד והדם לא יפסקא אין שייך להזכיר כאן דלאו היינו אס עלו לא ירדו דאפילו מאן דאית ליה גבי דם אס עלו ירדו מודה (א) צדס הנזרק דקלטו מזבח דאי לא היה אלא לר"ג דוקא א"כ כסמוך דפריך תחמיה היכי מזה מדמה פירוש לר"ג דאמר אס עלה לא ירד כיון דאזיר מזבח לאו כמזבח דמי לעולם הוי ירוד ומאי קושיא אימא הא דקמינן אס עלה לא ירד היינו אס זרק לא יקנטו אבל אס עלה בכלי ירד אלא ודאי לא יקנטו הוי דמנחות (ג"ז סג) דקדק רבינו מייס דקאמר הוה אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל וכי לא היה יודע דמקדשין ליפסל הא מחני' היא בין מבי משני כנגד אויר (לא) הוה ליה ירוד דכנגד אופו אויר יש חמה סוכב (א) וסוכב חשיב מזבח דאפילו להקטיר עליו איכא מאן דאמר פסק קדשי קדשים (נעיל דף סג.) דמקטירין (א) מיהו אין נראה לרבינו חיים שהרי יש אויר מפסיק יוסר מכדי חמה סוכב כדי שיהא אויר קרקע (א) מפסיקו כדאמרינן נעיל מה דס אויר קרקע מפסיקו אף צבר אויר קרקע מפסיקו וא"כ אכתי מבי משני כנגד אויר קרקע ה"ל ירוד: עולת העוף דפסלה בה מחשבה. תימה מאי קשיא ליה הא אמרינן בפסק קדשי קדשים (נעיל דף סה.) שאם עשאה למטה מרגליו אפילו חמה אחת כשרה וא"כ אין כאן אויר מזבח ולפירוש הקונטרס שפירש למעלה שהיתה שם בליטה ניחא אי נמי פריך לרבי נתמיה דאלה (נעיל דף סה.) היא עזמה אינה נעשת אלא בגופו של קרן:

1

2

2
 וְלֹהֲלֹךְ בְּרֹגַל מִיָּמִים בְּחֻמָּתָהּ כִּגְוִי
 לָהּ: בְּשִׂירָא לְחֹךְ. כְּשֶׁנֶּסֶף לֹא נִמְסַס
 וְכֵן הַמִּזְבֵּחַ אֲלַף נִמְסַס לְהֵן מִן
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְסַס: וּפְרִיָּקִין לְבִרְאֵי נִמְסַס
 לְגֹרָאֵי לֹא עֵייל. בְּחֻמָּה וְכִי אִפְסַר
 לְדַם לְטָל שִׁסְפֵךְ וְלֹא יִתְפַּסֵּט לְכָל
 לְדָדִין: בְּמִקְוֵה מְדֻדָּן. וְנִמְסַס
 מִן לְמִזְבֵּחַ: בְּגֹרָא. שְׂעוּמַד נִמְקוּמו
 וְלֹא נִמְסַס: אִי נָפִי בְּמִפְסָא. דַּם
 עֲבָה וְקִרְוֵה לְקִרְוֵה: בְּאִירָךְ פִּירְקִין.
 כִּפ' שְׂנִי: נִשְׁפֵךְ עַל הַדְּבִשָּׁה. מְלֹאֵךְ
 צְהַמָּה וְלֹא נִמְסַס (1) כִּכְלִי: לְפִלְוֵה
 בְּיִדְיָה. צְהַמָּה לְפִרְקֵי שְׁלִישֵׁי דְלִישֵׁי
 כִּקְבֵלָה כְּלִי נִפְלֵג צֶה מִיִּטֵּק לְפִסּוּל
 שְׂפַתִּים שֶׁאֵף מִן הַכְּלִי לְרַפְסָה פִּסּוּל
 אֲלַף מְלֵלָה אֲשַׁכֵּה פִּסּוּל אֲלַף מְלֹאֵךְ
 צְהַמָּה שִׁי"מ נִשְׁפֵךְ מִן הַכְּלִי לֹא שֶׁנָּה
 נִפֵּק לְצִרְאֵי וְלִישׁ עֵייל לְגֹרָאֵי כֶּסֶר:
 תְּחִיבָתָא. דְּעוּלָה: מְחֻלְקֵת ר' שְׁמִשׁוֹן
 וְרִבְנָן. דְּמַחְנֵי הִיא אִי הִיא עֲצוּדָה
 אִי לֹא לְרִבֵּי שְׁמִשׁוֹן (2) לֹא הִיא עֲצוּדָה

בְּמַעֲרָבָא אֲלֵא הַמָּאֵת הָעוֹף (7) דְּפִסּוּלָה בַּהּ
 מְחֻשְׁבָה לְר"ש הִיכִי מְשַׁכַּחַת לָהּ אִי רְחֻשִׁיב
 עֲלֵהּ מִקְמֵי דְלִיפּוֹק דֵּם לֹא כְּלוּם הִיא וְאִי בַתָּר
 דְּנִפְקֵי דֵּם (8) אִיתְעִבִידָא לִיהּ מִצּוּתוֹ מֵאִי
 קוּשִׁיא דְלִמָּא מְדַפְרִישׁ (9) וְעַד דְּמִמָּא לְמִזְבֵּחַ
 דְּהָא בְּעָא מִינֵיהּ רַבִּי יוֹמִיָה מְרַבִּי זִירָא הִיָּה
 מִזְה וְנִקְפַּעָה יְדוֹ שֶׁל מִזְה עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ דֵּם
 לְאִירֵי הַמִּזְבֵּחַ מִהוּ וְא"ל (10) [כִּפְסוּלָה מ"מ]
 וְהִזְה וְנָתַן בְּעֵינֵי כִי אֲתוּ רַב פִּפְא וְרַב הוּנָא
 בְּרִיהּ דְרַב יְהוֹשֻׁעַ מִבֵּי רַב אֲמִרֵי הִינֵנו חוֹכְא
 וּבְהוֹלְכָה רַבְתִּי לֹא פְלִיגֵי (11) וְהָא כִי פְלִיגֵי
 בְּהוֹלְכָה רַבְתִּי פְלִיגֵי (12) אֲלֵא בְּהוֹלְכָה זֹמְרָתִי
 כּוּלִי עֲלִמָּא לֹא פְלִיגֵי (13) דְּלֹא פִסְלָה (14) כִי פְלִיגֵי
 וְהוֹלְכֵיהּ וְהוֹלִיכֵיהּ פְלִיגֵי בַהּ בְּנֵי רַבִּי חִיָּיא וְר' יִנְאִי חַד אֲמַר כֶּשֶׁר חַד
 אֲמַר יִפְסוּל מִר סָבַר אֲפֻשֶׁר לְתַקּוּנָה וּמִר סָבַר לֹא אֲפֻשֶׁר לְתַקּוּנָה הוֹלִיכֵיהּ כַּהֵן
 וְהַחֲזִירוּ וְחָזַר הוֹלִיכֵיהּ זֹר אֲמַר רַב שִׁימֵי בַר אֲשִׁי לְדַבְרֵי הַמְכַשִּׁיר (15) פִּסּוּל
 לְדַבְרֵי הַפּוֹסֵל מְכַשִּׁיר רַבָּא אֲמַר אֵף לְדַבְרֵי הַפּוֹסֵל יִפְסוּל מֵאִי מְעַמָּא דְהָא צִירָךְ
 לְאִמְמוּיָה

(לָקַח דָּף כֶּסֶף) לְסִיבְעִיהּ כִּיָּה חֵי טוֹמַר
 כְּכִלֵּי שְׂרָתֵי אִי לֹא אֲבָל אִי צוּטְרָחֵי לֹא
 פִּסְלָה לְרִי שְׁמִעוֹן הִיכִי מְשַׁכַּחַת לָהּ
 אֲבָל מִכַּל זִרְיָקָה דְעִלְמָא לֹא קָשִׁיא לִיהּ
 (16) אִי מִיִּקְמֵי דְלִיפּוֹק דֵּם מִן כְּכִלֵּי לֹא
 כְּלוּם הִיא וְאִי צְמַר דְנִפְקֵי הֵא
 אִיתְעִבִידָא לִיהּ מִלְּטוֹ מִשּׁוּם (17) וְ
 [דְּמַדְמַפְרִישׁ] לִיהּ עַד דְּמִטָּא לֹא
 אִיתְעִבִידָא מִלְּטוֹ (18) אֲבָל צְהַמָּה כְּדִלֵּא
 דְלֹא לְרִיךְ מִזְבֵּחַ מִיִּדֵי דְהוּא אֲהֵאֵה
 דְּפִרְוֵה וְכִין הַכְּדִים דְהוּא אֲהֵאֵה
 אֲע"פ שֶׁלָּהּ (נַע"ו) (19) (20) הַגְּהִיָּה:
 חֲדָרִין עַלְדָּךְ כֶּר הַזּוֹבְחִים
 כּוּלִי עֲלִמָּא לֹא פְלִיגֵי בְּהוֹלְכָה רַבְתִּי הוֹלִיכֵיהּ זֹר
 וְהַחֲזִירוּ כַּהֵן וְחָזַר הוֹלִיכֵיהּ פְלִיגֵי בַהּ בְּנֵי רַבִּי חִיָּיא וְר' יִנְאִי חַד אֲמַר כֶּשֶׁר חַד
 אֲמַר יִפְסוּל מִר סָבַר אֲפֻשֶׁר לְתַקּוּנָה וּמִר סָבַר לֹא אֲפֻשֶׁר לְתַקּוּנָה הוֹלִיכֵיהּ כַּהֵן
 וְהַחֲזִירוּ וְחָזַר הוֹלִיכֵיהּ זֹר אֲמַר רַב שִׁימֵי בַר אֲשִׁי לְדַבְרֵי הַמְכַשִּׁיר (15) פִּסּוּל
 לְדַבְרֵי הַפּוֹסֵל מְכַשִּׁיר רַבָּא אֲמַר אֵף לְדַבְרֵי הַפּוֹסֵל יִפְסוּל מֵאִי מְעַמָּא דְהָא צִירָךְ
 לְאִמְמוּיָה

דְּהָא קָתְנֵי מַחְנֵי ר' שְׁמִשׁוֹן מְכַשִּׁיר צְהַמָּה לֹא פִסְלָה צֶה מְשַׁכַּחַת צְהַמָּה שֶׁלָּהּ בְּרֹגַל מִיָּמִים בְּחֻמָּתָהּ כִּגְוִי
 לְמִלְחִיָּה דְקַמְפַּרְשׁ וְאֲמַר דְכִי פְלִיגֵי ר"ש וְרַבְנָן (צְהַלְכָה זֹמְרָתָא) (21) [צְהַלְכָה זֹמְרָתָא פְלִיגֵי שְׁמִשׁוֹן צְהַמָּה שֶׁלָּהּ בְּרֹגַל אֲבָל צְהַלְכָה
 רַבְתִּי דְהִינֵנו בְּרֹגַל לֹא פְלִיגֵי וְלִקְטֵן מַחְזִיב לָהּ מִמַּחְזִיבִין דְשְׂמַעִינָן מִינֵיהּ דְצְהַמָּה נְמִי רַחוּק מִן הַמִּזְבֵּחַ מְכַשִּׁיר רַבִּי שְׁמִעוֹן מְדַקְתָּנִי שֶׁאֵם לָרָה
 שׁוֹמֵם צְהַמָּה חוֹרֵק: מַחְזִיב עֲלֵיהּ בְּמַעֲרָבָא. (22) [מַחְזִיבֵיהּ עֲלֵיהּ] דְהֵאֵי שְׂמַעִינָן דְמוֹקֵי טַפְסָה דְר"ש צְהַלְכָה זֹמְרָתָא] וְלִמְיָמֵר דְלֹא הוֹלְכָה
 הִיא וְאֲע"פ שֶׁאִי אִפְסַר לְבַטְלָה לֹו לֹא עֲצוּדָה הִיא: אֲלֵא הַמָּאֵת הָעוֹף. דְקִימָא לָן כִּפ' קְדֻשֵׁי קְדֻשִׁים (לָקַח דָּף כֶּסֶף) לְפִסְלָה צֶה מְשַׁכַּחַת צְהַמָּה
 דְמָה (23) שְׁהוּא עֵיקַר עֲצוּדָתָה דְכַתִּיב שֶׁם וְהוּא מְדַם הַטְּהָלָה עַל קִיר וְגוֹן שְׁלֹוֹתָהּ צְהַמָּה וּמַחְזִיב דְמָה לְקִיר וְכֵן הַמָּזֵחַ הוֹלְכָה זֹמְרָתִי הִיא
 וְכִיִּן דְעַמְמָא דְר"ש מִשּׁוּם דְהוֹלְכָה זֹמְרָתָא לֹא פִסְלָה צֶה (24) מְשַׁכַּחַת הִיכִי (25) פִּסְלָה כֶּהֵן: אִי רְחֻשִׁיב עֲלֵיהּ מִקְמֵי דְלִיפּוֹק דֵּם. דְהִינֵנו צְהַמָּה: הָא
 אֲמַרְתָּ (26) לֹא בְּלוּם חִיָּא. דְהָא הוֹלְכָה זֹמְרָתִי הִיא: וְאִי (27) בַתָּר שְׁנַעְקֵר חֲדָם. וְיִחַז מִן הַלְּוֹאֵר חֲסִיב: הָא אִיתְעִבִידָא מִצּוּתֵיהּ. דְקַס"ד
 מְכִי נִפֵּק דֵּם גְּמָרָה לָהּ עֲצוּדָה הוֹסֵפֶה וְאֲע"ג דְלֹא מִטָּא דֵּם לְמִזְבֵּחַ אֲל"כ צְהַלְכָה רַבְתִּי פְלִיגֵי וְטַפְסָה דְר"ש מִשּׁוּם דְאִפְסַר לְבַטְלָה הוּא
 הֵא דְחֻטָּאת (28) אִי אִפְסַר לְבַטְלָה אֲלֵא אִי אֲמַרְתָּ (29) מִשּׁוּם טַפְסָה דְלֹא הוֹלְכָה הִיא וְצְהַמָּה בְּרֹגַל פְלִיגֵי הִיכִי פִסְלָה כֶּהֵן הֵא אִין כַּהֵן מְשַׁכַּחַת
 אֲלֵא צְהַלְכָה שֶׁלָּהּ בְּרֹגַל וְלִי יוֹחֵן דְחָמַר לְעִיל הוֹלְכָה שֶׁלָּהּ בְּרֹגַל לֹא שְׂמָה הוֹלְכָה (30) [וְלֹא פִסְלֵי צֶה מְשַׁכַּחַת] לִכְפָּה לְמִפְרָךְ מִהָא דְכִי אֲמַר ר' יוֹחֵן
 (31) הוֹלְכָה רַבְתִּי קָאמַר שֶׁאִין דְרַכָּה כֶּהֵן אֲבָל הַשּׁוֹמֵם צְהַמָּה מִר' וְכֵן הַטְּהָלָה הָעוֹף שְׂמַלְתָּה אֲלֵל הַמִּזְבֵּחַ עֵיקַר הוֹלְכָה כֶּהֵן וּמוֹדָה צֶה רַבִּי
 יוֹמֵן: (32) וְמֵאִי קוּשִׁיא דְלִמָּא מְדַפְרִישׁ. דֵּם דְפִסְקָה לָהּ הוֹלְכָה מְשַׁכַּחַת הוֹסֵפֶה וְיִסְנֵה לְהוֹסֵפֶה עַד דְמִטָּי (לְמִזְבֵּחַ וְפִיילָהּ עַלֵה הַמְשַׁכַּחַת: דְהָא בְּעָא
 מִינֵיהּ כִּי הִיָּה מִזְה. נִמְסַסֵת הָעוֹף אִו צְהַמָּה הַפְּגִימִיּוֹת: מַחֲ. מִי הִיא עֲצוּדָה צְבַעַל מוֹם וּפְסוּלָה אִו לֹא לְלִיכָה לְמִיָּמֵר מְכִי פִרִישׁ דֵּם
 גְּמָרָה לָהּ: וְא"ל פִּסּוּלָה (33) מִיָּה חוֹחַ. דְמַטָּאת הָעוֹף אִו דְמַטָּאת הַפְּגִימִיּוֹת דְכַתִּיב כֶּהֵן הוֹסֵפֶה וְהוּא וְנָתַן צְעִינָן הוֹסֵפֶה דּוּמִיָּה דְנָתַן דְגִזֵי הַדְּדִי
 כַּמְזִיב וְהוּא מִן הַדֵּם וְגו' וְנָתַן הַכֶּהֵן מִן הַדֵּם עַל קִרְוֵה וְגו' אֲלֵמָא יִסְנֵה לְהוֹסֵפֶה עַד שִׁגְיַע לְמִזְבֵּחַ: הִיא דְמַחְזִיב צְהַמָּה מִשּׁוּם
 תְּלַמּוּד בְּבִלִי 'וִילְמָא חֲדָשׁ' עֲמֻד מִס 35 לב זְבַדִּים תְּלַמּוּד בְּבִלִי. שִׁישׁ וְיִלְמָא חֲדָשׁ. חוֹדֶסֶס עֵינִי תַכְתָּא אֲוֹצַר הַחֲכָמָה

4
 יַעֲלֵ: אֵת הַמִּזְבֵּחַ. וְנִשְׁכַּחַת אִם הַמִּזְבֵּחַ
 לְרִבּוֹת אִם הַכֶּסֶף: הִי"ג כְּלִי שְׂרָת מְנִיין
 (34) כִּל הַנְּהוּגֵי כַּהֵן יִקְדֵשׁ: מִזְה שִׁיִּקְדֵשׁ
 תְּלַמּוּד בְּבִלִי 'וִילְמָא חֲדָשׁ' עֲמֻד מִס 179 לב זְבַדִּים תְּלַמּוּד בְּבִלִי. שִׁישׁ וְיִלְמָא חֲדָשׁ. חוֹדֶסֶס עֵינִי תַכְתָּא אֲוֹצַר הַחֲכָמָה

מְקַדֵּשׁ כִּי: תְּנִי רַבְנָן (35) הַנְּהוּגֵי בְּמִזְבֵּחַ אִין לִי
 אֲלֵא מִזְבֵּחַ כְּבֶשׂ מִיָּה ת"ל (36) אֵת הַמִּזְבֵּחַ כְּלִי
 שְׂרָת מְנִיין ת"ל (37) אֲבָל הַנְּהוּגֵי בְּהֵם יִקְדֵשׁ (38) בְּעָא
 תְּלַמּוּד בְּבִלִי 'וִילְמָא חֲדָשׁ' עֲמֻד מִס 179 לב זְבַדִּים תְּלַמּוּד בְּבִלִי. שִׁישׁ וְיִלְמָא חֲדָשׁ. חוֹדֶסֶס עֵינִי תַכְתָּא אֲוֹצַר הַחֲכָמָה

לֹא טַנֵּי מַחֲ שְׁחַמְקוּם קְדוּשׁ לְחַקְטָרָה אִו
 לְעִשׂוֹת מְלִיקָה. וְצִירָךְ לְהַחְפֹּצָא שֶׁל מִזְבֵּחַ
 עֲצָמו, וְאִירֵי מִזְבֵּחַ כְּמִזְבֵּחַ חֻשִׁיב כְּמִזְבֵּחַ ע"ג
 הַמִּזְבֵּחַ, וְלִכֵּן קִיל לְתוֹסֵי דְלִמָּא עֲשָׂאָה לְמַטָּה
 מְרַגְלִי דְאֲע"ג דְנִתְקַדֵּשׁ בְּקְדוּשַׁת מִזְבֵּחַ אֲבָל
 הָרִי לֹא שִׁיךְ לְחַמְרָה דְחֻטָּאת כְּמִזְבֵּחַ עַל הַמִּזְבֵּחַ,
 כִּיִן וְדַקְרַקֵּע דִּיחֻדָּה וְלֹא הִיָּה לָהּ יִסוּר, וְרַק
 הָאִירֵי עֲצָמו הִיָּה מְקוּדֵשׁ בְּקְדוּשַׁת הַמִּזְבֵּחַ חַח
 לֹא מַחְזִיב לְעַבְדֵי קְדוּשָׁה פִּסּוּלִין, וְא"ה, ע"ע

3
 וְמֵאִי דְבִעֵי חֲכָא אִי אִירֵי מִזְבֵּחַ בְּמִזְבֵּחַ, צ"ע
 דְשֶׁם בְּנִקְטַע יְדוֹ שֶׁל מִזְה קָאמַר "עַד
 שֶׁלֹּא הִגִּיעַ דֵּם לְאִירֵי מִזְבֵּחַ, הָרִי מְבוֹאֵר בּוֹה
 דְבַהֲגִיעַ לְאִירֵי הַמִּזְבֵּחַ כְּבַר נִתְקִימָה מִצּוּת
 זִרְיָקָה, וּמִזְה מְבוֹאֵר דְאֵף דִּזְרִיקָה עֲצָמָה כְּבַר
 נִתְקִימָה בְּאִירֵי הַמִּזְבֵּחַ, אֲבָל לְעַבְדֵי קְדוּשָׁה
 פִּסּוּלִין מִיבְעֵי לִיהּ, מִשּׁוּם דְלִקְדוּשָׁה כְּעֵינָן
 הַחְפֹּצָא שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ, וְכִּי מְבוֹאֵר גִּיב מִזְה
 דְצִירָךְ קָרָא מִיחֻד לְרִבּוֹת כְּבֶשׂ כְּמִזְבֵּחַ לְעַבְדֵי
 קְדוּשָׁה פִּסּוּלִין, אֵף דְכֶבֶשׂ חֻשִׁיב כְּמִזְבֵּחַ לְעַבְדֵי
 הַקְּטָרָה דְשֹׁאֵר וְדִבֶּשׂ כְּמִזְבֵּחַ בְּמִזְבֵּחַ (דָּף גו
 ע"ב), וְכֵן ע"י בְּתוּסֵי לְעִיל (דָּף כו ע"ב ד"ה
 אֲמַר שְׂמֹאל) שְׁנַחֲמַקוּ אִי אִיבָא דִינָא דִּזְרִיקָה
 שֶׁלֹּא בְּמִקְוֵה בְּמִקְוֵה גַם כְּבֶשׂ, וְעִיב דְלִעֲנִין

5c
 , וְעִינֵין בְּתוּסֵי שֶׁם (בְּד"ה
 וְאִי) בְּפִירוּשׁ רִי"ת שְׁכַחַת ק' הַגְּמִי דְכִיִן
 דְהַמְלִיקָה בְּעִי בְּרִאשׁוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ וְאִי עֲבִיד לִיהּ
 בְּאִירֵי דִיחֻדָּה א"כ אֵינָה עוֹלָה לְקְדוּשַׁת מִזְבֵּחַ,
 וּמִשְׁנֵי כֶּהֵן הַתְּנִי אִירֵי דְבִנְיָמִן וְקִרְקַע דִּיחֻדָּה,
 וְקְדוּשַׁת הָאִירֵי בְּקְדוּשַׁת מִזְבֵּחַ, וְא"כ מֵאִי הַקְּשׁוֹ
 חֻטוֹסֵי גָּבָן, הָא כְּמוֹ דְאִית לִיהּ לְאִירֵי דִין
 קְדוּשַׁת מִזְבֵּחַ לְעִשׂוֹת הַמְלִיקָה, כְּמוֹ כֵּן יִהְיֵי
 לְעַבְדֵי עֲשִׂית קְדוּשָׁה.

sd
 אֲלֵא ע"ב דְלִעֲנִין קְדוּשָׁה
 לֹא טַנֵּי מַחֲ שְׁחַמְקוּם קְדוּשָׁה לְחַקְטָרָה אִו
 לְעִשׂוֹת מְלִיקָה. וְצִירָךְ לְהַחְפֹּצָא שֶׁל מִזְבֵּחַ
 עֲצָמו, וְאִירֵי מִזְבֵּחַ כְּמִזְבֵּחַ חֻשִׁיב כְּמִזְבֵּחַ ע"ג
 הַמִּזְבֵּחַ, וְלִכֵּן קִיל לְתוֹסֵי דְלִמָּא עֲשָׂאָה לְמַטָּה
 מְרַגְלִי דְאֲע"ג דְנִתְקַדֵּשׁ בְּקְדוּשַׁת מִזְבֵּחַ אֲבָל
 הָרִי לֹא שִׁיךְ לְחַמְרָה דְחֻטָּאת כְּמִזְבֵּחַ עַל הַמִּזְבֵּחַ,
 כִּיִן וְדַקְרַקֵּע דִּיחֻדָּה וְלֹא הִיָּה לָהּ יִסוּר, וְרַק
 הָאִירֵי עֲצָמו הִיָּה מְקוּדֵשׁ בְּקְדוּשַׁת הַמִּזְבֵּחַ חַח
 לֹא מַחְזִיב לְעַבְדֵי קְדוּשָׁה פִּסּוּלִין, וְא"ה, ע"ע

3

נד.

זבחים

פרק חמישי

איזהו מקומן

5

ואי אמרת לא היה לו יסוד באוירא בעלמא קעביד. צממיה
דלקמן (דף מד:) אמרי' שעל קרן מזרחית דרומית היא נעשית
ואי אין לה יסוד נמלא כשהוא מולקה באויר היא נמלקת והדס נופל
לארץ לאיצוד ואם תאמר נופל הוא על הסוצב שהרי למעלה היא נעשית

חופף. כמו גזיר חופף ומפספס (שם דף נ:): דפרוטו"ר דגרנטו"ר
זלע"ז כהדס המחשב ודו"אג: ומבדיל. בשתי סימנין ולא כחטאת
שהיא בסימן אחד ולקמן יליף לה בפרק קדשי קדשים (דף סה:):
וממצה מדמוחא. (ומקוף מחבר כמו אין מקיפין שתי חציות

5a

(גיה דף נ:): דוחק בית מליקתו לקיר
והוא מסמלה ע"י זו דוחקו בקיר
ולקמן אמרי' שעל קרן מזרחית
דרומית היא נעשית ואי אין לה
יסוד נמלא כשהוא מולקה באויר היא
נמלקת והדס נופל לארץ לאיצוד וא"ת
הוא נופל על הסוצב שהרי למעלה
היא נעשית הא קמני התם עשאה
למטה מרגליו אפי' אמה אחת בשרה
דלא קפיד אלא אלמעלה מן החוט:
באוירא בעלמא קעביד. צממיה:
אימר כך וכו'. ואיכא למימר למעלה
מג' דלאו קרקע הוא עשוי כמין
זליטה קטנה כנגד אותה הקרן לקבל
זה דס עולת העוף שלא יפול לארץ
וקיר מוצח מיקרי אבל יסוד לא
מיקרי להכשיר הקרן למתן דמים
האריכין לינתן כנגד היסוד שאין יסוד
אלא המיוסד נאריך: רב אמר בבנין.

←

X

הא קמני התם עשאה למטה מרגליו
ואפילו אמה אחת כשרה ללא קפיד
אלא למעלה מן החוט כך פירש
בקונטרס ונראה שלא היה כחוצ צהר
ברייתא שירי הדס היה שופך ליסוד
מדלא מדקדק בקונטרס אלא מהא
שהדס הולך לאיצוד וקשה דאם כן
היה ליה לאקשווי ממחני' דקדשי קדשי'
(שם מד:) דתנן צא לו לקרן דרומית
מזרחית היה מולק ראשה כו' וצרוצ
ספרים גרסין כאן שירי הדס היה
שופך ליסוד ומפרש ה"ר חיים דודאי
גרסי' ליה ומכאן זה פריך דעל כרחין
לאותו קרן שמולק שם היה שופך שירי
הדס ע"ז קרי לה יסוד מדלא קמני
שהיה הולך לקרן דרומית מערבית
שהיה בו יסוד לשפוך שירים ועוד
דלקמן פ' קדשי קדשים (גם זה שם).
מפרש שעשה אותה באותו קרן לפי
תלמוד בבלי > וילנא החדש < עמוד מס 113 לב זבחים תלמוד בבלי. ש"ס וזילנא החדש. הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

א' חופף עליו כל היום ^{לפיכך זכה בנימין}
הצדיק ונעשה אושפזכן להקב"ה שנאמר
א' ובין כתפיו שכן מיתבי ^{עולת העוף} כיצד
היתה נעשית היה מולק את ראשה ממול
עורפה ומבדיל וממצה ^{דמה על קיר המזבח}
ואי אמרת לא היה לה יסוד באוירא בעלמא
הוא דקא עביד אמר רב נחמן בר יצחק אימר
כך התנו אוירא דבנימין קרקע דיהודה מאי
לא הוה לה יסוד רב אמר בבנין לוי אמר
בדמים רב מתרגם באחסנתיה יתבני מדבחא
ז לוי מתרגם באחסנתיה יתבני מקדשא מקום
מקודש לדמים תא שמע ^{היסוד היה מהלך}
על פני כל הצפון ועל פני כל המערב אוכל
בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת מאי
אוכל גמי בדמים תא שמע ^{המזבח היה}
שלשים ושתים על שלשים ושתים הכא

תלמוד בבלי > וילנא החדש < עמוד מס 113 לב זבחים תלמוד בבלי. ש"ס וזילנא החדש. הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

pr 61a

אחרת וכו' ועוד כשמתרין כך התנו אוירא ופירש בקונטרס שהיה עושה
כמין זליטה כמזבח לקבל דמים היה לו להש"ס לפרש זה ונראה
לר"ת דפריך ממליקה ע"מנה דצעי צראשו של מוצח דומיא דהקטרה
דלקמן ואי עביד ליה באויר דיהודה א"ס כן ע"ז אינה עולה לקדשי
מוצח ומשני דאוירא דבנימין וקדשי האויר בקדוש מוצח ואף על
גב דהקטרה באויר אי אפשר לא מייש אלא צהא דליהוי קדוש

5b

תלמוד בבלי > וילנא החדש < עמוד מס 113 לב זבחים תלמוד בבלי. ש"ס וזילנא החדש. הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

זאת אומרת אויר כלי ככלי דמי.
מהכא הוה מלי למיפשט לעיל
ול"ע פרק המוצח מקדש (לקמן דף פו:).
גבי אויר כבש כבש דמי:

6a

6

ויקוי' חוס' לעיל כ"ה ב' ד"ה זאת אומרת
אויר כלי ככלי דמי מהכא הוה מלי
למיפשט לעיל, ול"ע פרק המוצח מקדש גבי
אויר כבש כבש דמי, וכוונתם כיון דאויר כלי
ככלי אמאי מספק"ל באויר מצח, ולפי דברי
הגרי"ז אפשר דיש ליישב דצממת גם אויר
מצח נתקדש לענין זריקה והקטרה ורק לגבי
קידוש פסולים מספק"ל ד"ל דצעי גוף
המצח, וע' חון יחקאל שם ע"ד החוס'
שכ"כ ליישב קושיתם.

7

וחנה בסוגיא מבואר דהא דאין לינה צראש
המצח, היכא דהוא באויר מצח תליא
א"ס אויר מצח כמצח דמי או לא, והק'
הגרי"ז דהתינה א"ס נימנא דהא דאין לינה
הוא משום דאיכא קידוש מצח שלא יפסל
זלינה דילפי' משולחן, א"כ כמו דהדין קידוש
פסולין הוא דוקא כהפלא דמצח ה"נ האי
קידוש הוא דוקא גוף המצח, אבל א"ס נימנא
דהדין דאין לינה הוא משום דכיון דעלמ' ע"ג
המצח איכא דין העלאה שהיא תחילת
הקטרה ולכן אין לפסל זלינה וכדצ"ח
הגרי"ז ז"ל, א"כ מה זב קלי דדין אויר
מצח כמצח או לא.

דהא נתבאר דמוכה
מלפיל ע"ז וכן מדברי החוס' דף נ"ד דודאי
דהאויר נתקדש לזריקה ולהקטרה, א"כ אמאי
לא נימנא דאין לינה באויר המצח גם א"ס
אויר מצח לאו כמצח, דהא כיון דנתקדש
לזריקה ולהקטרה א"כ ודאי השיב כתחילת
הקטרה, ולכא"ר מוכח לדברי הגרי"ח דהכ"נ
דא"ס אויר מצח לאו כמצח לא נתקדש אויר
מצח לענין הקטרה חריקה, ול"ע ממה
דבוכיה הגרי"ז מדברי הגמ' ע"ז ח' נקטעב
ידו עד שלא הגיע לאויר מצח, וכן מדברי

מפניו לא דבר קיים לו מקדשין בין לזרע בין למזבח. מפניו כ"ג (דף ט"ג):
אשר זבח מקדש ז' חלקים מפניו המזבח שלו וכו' נחלפת למד פגולת עבודה האב
דל"ל קבלו כגמיס והזיילו לחן זהו הילוך עליו לזרע כל מה שזרעו עליו
בזרעו כולו. ופס"י נחמס לזרע המזבח והזיילו לחן כלומר ריחוק ממזבח [ספ"ן] לחן ופגים
כולו במזבח. והל"ק אפי' קבלו כגמיס
והזיילו לחן והזבח עליו כגמיס שהזיילו לחן
פוסלתו וזרעו דלכא כח"ק. והרשב"ד כתב כבר
ביארנו וכו' עד כ"י ז' הלכה כ"ל לא נכיר
דבניין כולם כ"י אלמנר דלמזר לא פסח סוכה
עב"ל. ולישב דעת רבינו יצ"ל עליו כגמיס
למד דבניין כ"י אלמנר דלמזר דלמז"ל דלמז"ל
אפי' וזכ"ל כגמיס מילתים ד"י אלמנר וזכ"ל
לאו פגים דמ"ל סוכה כ"ל אלל לפרותי
מילתים דמ"ל דמז"ל כגמיס למ"ק. ודעת
רבינו שלל דכ"י רש"י כ"י מילת מילת מריכית
מילת דמ"ק הילוך ספ"ן ככל נזכר אלמנר
במקום אפי' לזרע לזרע:

הוא ה"ל דבר קיים לו מקדשין בין לזרע בין למזבח. מפניו כ"ג (דף ט"ג):
אשר זבח מקדש ז' חלקים מפניו המזבח שלו וכו' נחלפת למד פגולת עבודה האב
דל"ל קבלו כגמיס והזיילו לחן זהו הילוך עליו לזרע כל מה שזרעו עליו
בזרעו כולו. ופס"י נחמס לזרע המזבח והזיילו לחן כלומר ריחוק ממזבח [ספ"ן] לחן ופגים
כולו במזבח. והל"ק אפי' קבלו כגמיס
והזיילו לחן והזבח עליו כגמיס שהזיילו לחן
פוסלתו וזרעו דלכא כח"ק. והרשב"ד כתב כבר
ביארנו וכו' עד כ"י ז' הלכה כ"ל לא נכיר
דבניין כולם כ"י אלמנר דלמזר לא פסח סוכה
עב"ל. ולישב דעת רבינו יצ"ל עליו כגמיס
למד דבניין כ"י אלמנר דלמזר דלמז"ל דלמז"ל
אפי' וזכ"ל כגמיס מילתים ד"י אלמנר וזכ"ל
לאו פגים דמ"ל סוכה כ"ל אלל לפרותי
מילתים דמ"ל דמז"ל כגמיס למ"ק. ודעת
רבינו שלל דכ"י רש"י כ"י מילת מילת מריכית
מילת דמ"ק הילוך ספ"ן ככל נזכר אלמנר
במקום אפי' לזרע לזרע:

שיחבאר. אחד זבח שחשב בו אחת משלש מחשבות
אלו בשעת שחיטה. או שחשב בשעת קבלת הדם.
או בשעת הילכתו למזבח. או בעת זריקתו על המזבח:
גמצאת למד שבארבע עבודות הזבח נפסל במחשבת.
בשחיטה. ובקבלה. ובזולת הדם. ובזריקתו על
המזבח: ד' והעוף בשני דברים. במליקה. ובמצוי הדם:
והמנוחת הנקמצות בארבעה. בקמיצה. ובנתינת
הקומץ בבלי שרת. ובזולת הקומץ למזבח. ובזריקתו
על האש: ז אבל אם חשב בדברים אחרים חוץ מאלו.

הוא ה"ל דבר קיים לו מקדשין בין לזרע בין למזבח. מפניו כ"ג (דף ט"ג):
אשר זבח מקדש ז' חלקים מפניו המזבח שלו וכו' נחלפת למד פגולת עבודה האב
דל"ל קבלו כגמיס והזיילו לחן זהו הילוך עליו לזרע כל מה שזרעו עליו
בזרעו כולו. ופס"י נחמס לזרע המזבח והזיילו לחן כלומר ריחוק ממזבח [ספ"ן] לחן ופגים
כולו במזבח. והל"ק אפי' קבלו כגמיס
והזיילו לחן והזבח עליו כגמיס שהזיילו לחן
פוסלתו וזרעו דלכא כח"ק. והרשב"ד כתב כבר
ביארנו וכו' עד כ"י ז' הלכה כ"ל לא נכיר
דבניין כולם כ"י אלמנר דלמזר לא פסח סוכה
עב"ל. ולישב דעת רבינו יצ"ל עליו כגמיס
למד דבניין כ"י אלמנר דלמזר דלמז"ל דלמז"ל
אפי' וזכ"ל כגמיס מילתים ד"י אלמנר וזכ"ל
לאו פגים דמ"ל סוכה כ"ל אלל לפרותי
מילתים דמ"ל דמז"ל כגמיס למ"ק. ודעת
רבינו שלל דכ"י רש"י כ"י מילת מילת מריכית
מילת דמ"ק הילוך ספ"ן ככל נזכר אלמנר
במקום אפי' לזרע לזרע:

מס 682 ד (הפלאה, זרעים, עבודה, קרבנות) משה בן מימון (רמב"ם) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

מזבח

והזבח עליו כגמיס שהזיילו לחן
פוסלתו וזרעו דלכא כח"ק. והרשב"ד כתב כבר
ביארנו וכו' עד כ"י ז' הלכה כ"ל לא נכיר
דבניין כולם כ"י אלמנר דלמזר לא פסח סוכה
עב"ל. ולישב דעת רבינו יצ"ל עליו כגמיס
למד דבניין כ"י אלמנר דלמזר דלמז"ל דלמז"ל
אפי' וזכ"ל כגמיס מילתים ד"י אלמנר וזכ"ל
לאו פגים דמ"ל סוכה כ"ל אלל לפרותי
מילתים דמ"ל דמז"ל כגמיס למ"ק. ודעת
רבינו שלל דכ"י רש"י כ"י מילת מילת מריכית
מילת דמ"ק הילוך ספ"ן ככל נזכר אלמנר
במקום אפי' לזרע לזרע:

פחות מבית איתמר קומץ באימתו
מזבח שריים באבילה רבי חנינא אומר
משמשלה בו את האור רבי יוחנן אומר
משמשלה בו את האור ברובו אומר ליה רב
יהודה לרבה בר רב יוחנן אמרה לך
מעמא דרי יוחנן אומר קרא יהודה עלה קיטור
הארץ קיטור הבשן אין בששן מעלה
קיטור עד שתצית האור ברובו אומר ליה
רבין בר רב אדא לרבא אמרי תלמידך אומר
רב עמרם תניא אין לי אלא דברים שרדכן
ליקרב בלילה כגון אברים ופרדים שמעלן
ומקטירן מבוא השמש ומתקבלין הולכין כל
הלילה כולה דברים שרדכן ליקרב ביום כגון
התאומ והלבונית והנזמה ונזמת הריח
והנזמה בבלי קומץ הודיע קטור מ"ל כ"ל מנחת המזבח בבלי
קטור מ"ל כ"ל מנחת המזבח בבלי

כשם דמסלכ כח משכב לר"ש כימי משכב לא אי דמזיב עלה
מקמי דזישוק דם לאו כלום הוא וכו' נזכר דמסלכ כל אישעבידא
ליב מלחמו, מאי קמיא דילמא מדפריש וזד פסל למזבח, ושכח
דשיך משכבא למזר משכב כעבודת וכו' אם בכסמרה משכב
עד משכב נכח כמזר או עד משכב כמזר כ"י לזרע לזרע
שחשיל כמשכבא עד זכ"ל וזכ"ל מוכח גם נזכר דזין כזריקת זית
בכסמרה קומץ נגמר כזריקתו על כ"ל וכו' י"ל לכסמרה דין
כסמרה אישעביד חכ פיך לזין כמזר כזריקתו לפיכך, וכן נשמע
אמן האור עמוד מס 123 ר (עבודה ב' מלצר, איסור זלמן בן ברוך פ"ך הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

לכ"ל דמסלוקא כול דק נזון פסח פירוש לכל נזון נזון
ככמלים נכסמרו ח"כ נחלפת כקמרה, והשמש כול עמוס
דמסלוק כקמרה י"ל לז דין זריקת דם וזכו כזריקת קומץ על
כ"ל, וז"ל לזכרים כן פד כרמנים נפייג כ"י ר' נזון פסל
משכב שכח והמנוחת הנקמצות נלרנסה נקמלה ובנתינת
קומץ ככלי שרת ובזולת קומץ למזבח ובזריקתו על כ"ל
ולפירוש דמסמט מה-הגמי כזכ"ל ד"י דלמזר משכב כל זמן
משכבא כעבודת אפי' אסר משכב כעבודת דלמזר שם לאו המסל
אמן האור עמוד מס 123 ר (עבודה ב' מלצר, איסור זלמן בן ברוך פ"ך הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

מזבח

והזבח עליו כגמיס שהזיילו לחן
פוסלתו וזרעו דלכא כח"ק. והרשב"ד כתב כבר
ביארנו וכו' עד כ"י ז' הלכה כ"ל לא נכיר
דבניין כולם כ"י אלמנר דלמזר לא פסח סוכה
עב"ל. ולישב דעת רבינו יצ"ל עליו כגמיס
למד דבניין כ"י אלמנר דלמזר דלמז"ל דלמז"ל
אפי' וזכ"ל כגמיס מילתים ד"י אלמנר וזכ"ל
לאו פגים דמ"ל סוכה כ"ל אלל לפרותי
מילתים דמ"ל דמז"ל כגמיס למ"ק. ודעת
רבינו שלל דכ"י רש"י כ"י מילת מילת מריכית
מילת דמ"ק הילוך ספ"ן ככל נזכר אלמנר
במקום אפי' לזרע לזרע:

וחזנה ע"ד כגמי דף ע"ו ח' ביאר הגר"ד
ד"ל דהא ודאי זריקת לא נתקיים עד
שפגיע למזבח, וכ"ז שלא הגיע למזבח לא
תשיב דנתקיים זריקת, ומה דנזכר בגמ'
דכביע לאויר המזבח ליכא חסרון דנקטעה
ידו של מזב, הוא דוקא לכ"ל מילתא דנתחדש
גמ' דעדיין איכא כ"ל עבודה כעובד עד
שמגיע למזבח ומשיב דכ"ל עובד עד שמגיע
למזבח ופסיל-גיב מחשבת פיגול דחושב וכן
אם נקטעה ידו זה-דוקא עד שמגיע לאויר
מזבח, דכשמגיע לאויר מזבח תשיב דעמרה
עבודתו אכל כ"ז לגבי כעובד, אכל לגבי קיום
כעבודת דם עדיין לא נתקיימה זריקת עד
שמגיע למזבח. ונמלתי כעין זה דכ"ל

כשם דמסלכ כח משכב לר"ש כימי משכב לא אי דמזיב עלה
מקמי דזישוק דם לאו כלום הוא וכו' נזכר דמסלכ כל אישעבידא
ליב מלחמו, מאי קמיא דילמא מדפריש וזד פסל למזבח, ושכח
דשיך משכבא למזר משכב כעבודת וכו' אם בכסמרה משכב
עד משכב נכח כמזר או עד משכב כמזר כ"י לזרע לזרע
שחשיל כמשכבא עד זכ"ל וזכ"ל מוכח גם נזכר דזין כזריקת זית
בכסמרה קומץ נגמר כזריקתו על כ"ל וכו' י"ל לכסמרה דין
כסמרה אישעביד חכ פיך לזין כמזר כזריקתו לפיכך, וכן נשמע
אמן האור עמוד מס 123 ר (עבודה ב' מלצר, איסור זלמן בן ברוך פ"ך הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

נראה פשוט דכל הא דלפטר להשיב מחשבת
פיגול אחר זריקת הוא משום דנתחדש
דעדיין לא נגמר עבודתו עד שמגיע למזבח,
וא"כ זהו דכ"ז דוקא כשלא זרק על
כאישים, אכל לאחר זריקתו על כאישים גם
קודם שמשלכ האור צמקלמו או ברובו, אע"ג
דבקומץ עדיין אינו מוקטור, אכל עבודה
בכסמרה של כעובד-כבר נגמרה, וכן ה"ל
לחשוב מחשבת פיגול דכבר נגמרה עבודה
כעובד, - וישו"י כחודשי מן ר"י כלו